

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **M.**, bývajúcej v **P.**, **o vymoženie 298,75 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15 Er 543/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 7. augusta 2014 sp. zn. 8 CoE 173/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 29. októbra 2005 notárom JUDr. O. pod sp. zn. N..

Uznesením z 10. mája 2012 č.k. 15 Er 543/2006-20 Okresný súd Nové Zámky exekúciu zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. E. titulom náhrady trov exekúcie 57,42 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, že s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 12. mája 2011, č.k. IV.ÚS 183/2011-16 exekúciu zastavil, nakoľko plnomocenstvo udelené povinným Mgr. T. v zmluve o úvere nie je platným právnym úkonom, preto Mgr. K. nemohol pred notárom platne uznať záväzok z úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinnej, a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle ustanovenia § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený rozpor videl v tom, že právny zástupca povinnej, ktorý by mal povinnú pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol určený priamo v zmluve o úvere oprávneným, čo malo za následok, že povinná si nemohla Mgr. T. ako svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. S poukazom

na vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa exekúciu zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením zo 7. augusta 2014 sp. zn. 8 CoE 173/2014 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým exekúciu zastavil, potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzil len na skonštatovanie jeho správnosti. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len poukázal, že s ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych exekučných vecí niet sporu o tom, že Mgr. T.K. súčasne vystupuje opakovane ako splnomocnenec povinných a zároveň aj ako splnomocnenec spoločností, ktorých predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Konštatoval, že záver súdu prvého stupňa o tom, že splnomocnenie, ktoré povinná udelila Mgr. K. za účelom uznania jej dlhu voči oprávnenému, ako i uznanie dlhu na základe takto udeleného plnomocenstva v predmetnej notárskej zápisnici je neplatným právnym úkonom, a preto ani notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by sa oprávnený mohol v rámci exekúcie domáhať vymoženía plnenia, je dôvodný. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Os.p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2015

JUDr. Viera P e t r í k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová